

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De alabastro vngenti ca. cxvj.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Historia

celo: q̄ nulla erit sibi
Et male querit, Re
gnare enim vultis q̄
non meruitis. Po
testis bibere calicez
quem ego bibūm?
sum aut baptismo q̄
ego baptizor bapti
zari. Dicūt ei posse
m? Calix passionez,
baptisma mortem si
gnat, et dō ad silentiu
ne lane intincte. Si
cūt cī lana intincte et
accipit alicu? colo
ris dignitatē, sic nos
in morte descēdim? corpales et resurgem? spi
rituales. Calix ad līaz cypb? ē q̄ calidā sumi
m? portione. Macrobi? ihodof? dīc cypbū
esse quē inuenierūt cilices, et dixerūt cilicē q̄
nūc mutata līa. I. a.
dīr calix. Cassiodor?
sug psalmos dīc Ca
lix dīr passio, q̄ cum
mesura bībī. Fidel?
em? dīc q̄ nū sūnit nos
tentari supra id qd
possim?. Est em? ca
lix cypb? cū q̄ mesu
rate distribuitur pot? bībētib. Et fm hācdi
stinctionez calicis et baptismi recte subdidit
dīs. Cilicē qdē meū bībētis, et tacuit de ba
ptismo Joānes em? nō martyriū: sī passioes
multas circa mortē sustinuit. Alij tñ et calicē
et baptismū p codē accipit. scz p martyrio
Et dicūt ioānē aīo fuisse martyre q̄ aīo nō
defult martyriū, et in fermentis olei dolium
missus est. In hūc modū hieronym? dīc dī
monachis. Nonachī debet habere puritas
tem martyriū. Squide et spī martyres sūt. Ad
dīdīc q̄ tēs. Sedere aut ad dexterā vel ad
sinistrā: nō est meū dare vobis. subaudi. tali
bus qles vos estis, qz estis abitiosi. Ul' vos
bis qspī p vobis. I. qz ppīn qui mei estis. Hō
em? psonarū acceptoz est dīc, vt scz psonarū
aliquē obseruet sine meritio in dando salutē
eternā. Et cū indignarent decēde duobī fra
tribo: docuit dīs hos et illos nō vēturos ad
regnū nisi p humilitatē, et dedit se in exēplū
cīs dīcēs. Filī? hoīs nō vēt ministrari sī mi
nistrare. Quia enī homo cecidit p supblaz: p

aliam vlam redire oportet cū in regionē suā
Ad quod significandū dīs papa in pcessio
nibus redit per altam vlam ab ea per quā
egressus est.

De zacheo et ceco pīns illuminato,
Caplī. CXIII.

Lancequā ingredie
retrō illumīnauit cecū vnu, et in
gressus gambulabat hiericho Za
cheus autē pīncēs publicanor: qz pusillus
erat ascēdit arborē sīcomoroz vīlderet iēsū
transeunte. Sīcomorus sīcū farina dī. in fo
lijs moro sīlis, i alījs similijs sīcū. Vn dī qī
sīcomoris sed altitudine pīstans, vnu et alī
tinis celīa nūcupat, dīxit ei iēsū. Zacheede
scēde: qz bodie oportet mei domo tua mas
nere. Et descēdit et excepit illū gaudēs i dī
mū suā. Tūc zache
dimidiū bonor: suo Salus fit zacheode
rū dās pauperib, dī scēdeī. Inde adhuc
midū retinuit vt in i sublimi stātes orāt
de redderet his quos maiores primas cas
defraudauerat in qz thedras hīt i synago
druplū: que i duplū gis eoz. Ecclia dīcē
vel quadruplū resti dīt et maiores in cho
tuebanē fm legē: sic ro in pcessione po
sup dīcū ē. Et ait le steriores sunt,
sus. Hodie hūc dō
mut salus facta est: eo qz spē zacheo filius sit
abrae, fact? scz, nō nat? i. nō fm carnēs fidē
Deduoibns cecīs hierichontiis
Caplī. CXV.

L egrediente eo
hiericho secuta est cum turba mila
Pauci enī nō audiebat ingredi de
tum ppter latrones. Et ecce duo cecī sedebat
sec? vīa, ex qbo vnu bartime? erat, latimefi
lius. Qui cū clamaret, filii danid mīkere no
strī, et cū increparēt vt tacerent magis dī
mabat. Stetit iēsū: et illīs ad se vocatis
tigīt oculos eoz et cōfestim viderunt et scū
ti sunt eum.

De alabastro vngenti. Caplī. CXVI

E sus ergo ante
sex dies pasce venit in berhaniam
sabbato scz ante ramos palmas q
dīs serra erat anī pasca, si numerem? spī
dīs pasce cū q̄ttuor inēpositi; et erat ipomo

Euangelica

simonis leprosi Simon fuerat leprosus et a dño sanat⁹. H̄ tñ adhuc p̄stnū nomine manebat; sic et adhuc dñs matthe⁹ publican⁹. M̄t̄ tig⁹ indeoꝝ venerat illuc q̄ suenerat ad diē festū, nō ppter icum tm̄; sed vt lazar⁹ suscitas⁹ nūmvidet⁹. Cogitauerit⁹ ḡ pncipes sacerdoſi vt lazar⁹ interficeret⁹. Fecerūt aut̄ ei cenaz et martha ministrabat; et lazar⁹ vn⁹ erat dñs cumbentis. Qui vt ait Augustin⁹ de verbis dñi cōuiuis interrogantib⁹ loca penaz, et se des inferni diligenti narratiōe indicauit. Et ita inferi lōgis tylbo ignorati: tandem inueniunt p̄ditore. Maria ḡ habebat alabastrum vnguenti nardi, i. p̄xtdē de alabastro plenaz vnguento nardi. Sicut ei dicim⁹ cyphū vīni cyphū lactis ⁊ hmōl. sic dñs bec habēs alabastrum vngenti. Et est gen⁹ marmoris candidi et glaudi varijs colorib⁹ intertincti. qđ icor rupta seruat vngēta. Hardus aut̄ ē fructus a romanticā, crassa radice sed breui nigra et fragili, cypressini odoris: folio perparuo: dēſo qđ cācumina in aristas se spargunt. P̄t̄ ḡmērari spicas ⁊ folia nardi celebrat̄ vn⁹ ad comendationē vngēti ait mare⁹. Spicati p̄cio si. Erit em̄ de nardo īndica. Alia em̄ genera nardi vilia sit. Joannes qualitatē expressit dicens. Librā vnguenti nardi p̄ſtici, i. fidelis p̄ſtēto em̄ credo: et p̄ſtis fides dñs, nlla sc̄z adulterina admixtione corrupta. Quidā tamē p̄ſticum dicit⁹. A loco putant. Freſgit autem vel aperuſpicias ⁊ folijs pfectū ſuaria alabastrum qđ est p̄ſtis ſuare dī, et effudit vnguentum cit beda ſuper marcū ſuper caput Iesu, et ita vnit pedes el⁹ rā ſonat, ⁊ inde p̄t̄is et exterrit capillis ſuitor, ⁊ dom⁹ impleta ē et odore vngenti. Et qđ eadē die maria ſouit pedes dñi vnguento in memoriam hui⁹ rei eoꝝ de ſabbato dñs papa dñs mltis erogare pauſerib⁹. Hi em̄ pedes dñs ſedētis in celo ad buſſit ambulātes in tra. Lui⁹ largitōis occupatōe ea die nō egredit ad aliquā ecclesiā, qđ ceteris diebus qđragēſime ſtanionē ſaciat ad celebrandā missā. Inde eſt qđ in antiq⁹ gradua

libo legitur in rubrica Sabbatū vacat, qđ dñs papa elemosynā dat. Et in romano capitula ſi euāgelioꝝ feria, vñ datur fermētatuꝝ ſuſto ſrio lateranēſi. Hec moueat te: ſi ob altā causam inuenieris dicas dñſcas vacantes. In dignabatur at iudas ſcariothes, qđ depdito vngento cū posset vendi trecetis denarijs ⁊ dari egenis. Erat et ali⁹ indigne ferentes ⁊ dīcētes, vt qđ p̄ditio hec vngēti facta ē. Iti dēm, ppter pauperes indignabatur, qđ forte ſbis iude ſtuſū erat. Judas p̄o ppter lucru qđ fur erat et loculos dñi habēs qđ mītcebat̄ portabat, i. nō ſolū ſerebat ſuſi a poztabat. Habebat ei vroxē et filios, ſic ſcp̄tū ē de eo. Fiat filij el⁹ ophani: et vrox ei vīdūa ſc̄. Utori ergo et filijs dabat qđ furabatur. Et ait ill' iel⁹ Quid molesti eftis huic mulieri Bonū op̄ opata ē ī me: ad ſep̄clēdū me fecit. q. d. Nō ē p̄ditio: ſuſ officium ſepulture. Joannes ait Sine illaz vt in diē ſepulture mee ſeruet ilſ lud. Mare⁹ qđ exponēs hoc ait. Nō habuit, i. qđ potuit hoc fecit, p̄uenit ei vngere cor p̄ meū in ſepulturā ſubaudit, ponendū, q. d. Sine vt faciat vīno duz pōt qđ voler facere mortuo: h̄ nō poterit. Et forte a ſp̄uſtō ſuſ neſciens, ſic p̄occupauit yncōnē ſepulture muſier. Tūc dixit ielus opus h̄ memorandum vbiq⁹ p̄dicaretur euāgelium h̄, et bene dixit euāgelium h̄. Nō dū em̄ ſcp̄ta erat euāgella.

De maledictione ſicus, et ſessione ſuper aſſellum.

Ca. CRVII.

Sine aut̄ factō

m ascēdēbat ielus h̄icrōſolymā ⁊ dī ſc̄pli el⁹ cū co. Et cū veniſſet berb phage qđ erat vīcū ſacerdotū, ⁊ i latere mōſi oſtueti, misit duos de dīſcipulis in castelluz qđ h̄ eos erat, i. i h̄terl̄yti adduceret ei alīna et pullū el⁹ qđ erat alligatū in buſlo. Et ſiquis cōtradiceret: dicerent dñni hiſ op̄ h̄ie. Alīna hec dñ ſuſſe cōſ ſauipib⁹ qđ p̄pria iumēta nō habebat. Cūq⁹ qđ in ea op̄a fuerat paſbulū dabat el⁹ et pullo qđ pariter ad opa ſmuňia nutriebanſ. Non dū em̄ qđ ſc̄ ascenderat ea ⁊ ob el⁹ ita ſmune obſequiū qđā ea dīctā ſubiugale putat, qđ ſi oīm dñi expositā. ſuſ ḡcē nomē eſt ſubiugalis. Alīna em̄ latīne: grece dñ ſubiugalis. Et utrūq⁹ nomē ob ean dem cauſam iuſtitutum eſt. Hoc em̄ iumētu prīmū iuſdit h̄o et a ſedēdo alīnū latīn⁹ dīxit, et ḡcē ſubiugale. H̄i aut̄ duo miſſi ſuſſe

E 3

